

gere sandt, og det ere vi i Stand til. Vi ere endnu ikke voldgivne et enkelt Konfortium for Nefshaleen, thi der er andre Maskinværksteder i Verden end der. Jeg siger ikke Noget imod dette Fabriks Dygtighed og Evne til at udføre de Kontrakter, der sluttes med det, men det kan ikke hjælpe, at den ærede Minister fortæller os, at dersom vi ikke søie Fabrikanten i, hvad han ønsker med Hensyn til Overtredelsen af Kontrakten, komme vi til at betale i dyre Domme senere. Denne Regel kan jeg paa ingen Maade tiltræde, men jeg vil sige, at, selv om det var saaledes, at vi i Virkeligheden vare henviste til denne enkelte Fabrikant og ikke kunne benytte Konkurrencen, maatte man hellere ved en ny Kontrakt betale en Prisforhøielse ved den bestaaende Kontrakt, end paa denne Maade tage sine Ord tilbage. Det kan gjerne være, at der har været en vis Tid, hvor der ved denne Fabrik har været strike eller Skruer, men for det Første vil jeg sige, at det kunde i alt Fald ikke have været Naret igjennem, og dernæst mener jeg, at det vilde være farligt — jeg siger ikke, at det er Ulfældet — hvis Staten saaledes kastede sig ind i Spørgsmaalet til Fordel for den ene Part, naar den ikke var i Stand til i det Hele at overse det Spørgsmaal, hvormegen Ret der paa er de forskellige Sider. Jeg siger, hvis man paa Grund af disse Striker har stillet sig ensidig paa Fabrikantens Side og givet disse 70,000 Rbd. — jeg siger, hvis det er Ulfældet, jeg har ikke den motiverede Resolution for mig — saa har Staten eller Regjeringen atter der begaaet et Feilgreb, thi det er et Forhold, man ikke saaledes skal kaste sig ind i til Fordel for den ene Part. Jeg vil gjerne indrømme den ærede Minister, at der ikke havde gaaet Folk ledige paa Værftet, fordi Maskinerne ikke kom i rette Tid, jeg indrømmer tværtimod, at der blev mere Arbejde paa Værftet, fordi man arbejdede de Penge op, man skulde betale for Maskinerne; men dersom vi ikke bevilge Midler ud over det Ordinære for næste Aar, saa ville Arbejderne komme til at gaa ledige paa Torvet, fordi Maskinerne ere komne for sildigt. De Betalinger, der altsaa skulde præsteres tidligere, fordi Maskinerne skulde have været leveret tidligere, ere udsatte til et senere Tidspunkt, og derved fremkommer det Forhold, som den ærede Minister har oplyst, og som af mig er antydet, at man kun af 450,000 Rbd. har omtrent 100,000 Rbd. til Arbeidskraft. Tage vi blot de 440 Gaandværkere, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) nævnte, saa have vi 132,000 Rbd. alene til Arbeidsløn for disse Gaandværkere, men hvad have vi saa til alt det Øvrige og til Materialet; jeg tror, vi have 30,000 Rbd. mere, end vi skulle bruge. Her ligger Forholdet for, her kommer det frem, at man vil have Folk til at gaa ledige paa Værftet, fordi man ikke tidligere har faaet leveret Maskinerne og faaet afbetalt paa denne Maade, dersom vi ikke i Aar bevilge Mere, end vi ellers have gjort.

Det har i Øvrigt forundret Flere, at den meget ærede Marinebestyrelse ikke med større Energi har holdt paa at faae Bevillingen til det samme Belsøb, som den var for nogle Aar tilbage; den har i et senere Aar ladet Summen afsnappe fra 500,000 Rbd. til 400,000 Rbd.; men i Øvrigt forekommer det mig, at der ligger nogen Forklaring deri, idet Ministeriet selv har kunnet se, at det heller ikke der rigtig kunde bruge Pengene; thi saa blev man færdig med Skibene, førend man kunde faae Maskinerne leverede. Den Forklaring, den ærede Minister gav angaaende Ødn, at den skulde i Blandet, førend man kunde beregne, om den kunde taale mere Pantserstyrke paa Rasse-matterne, er en ny Aabenbaring og en aabenhjertig Tilstaaelse af, at man altsaa kun ad den praktiske Erfarings Vej kan beregne, hvor tykt Pantser et Skib kan bære. Jeg vidste ikke rettere, end at man i alt Fald, efter at man nu i flere Aar har bygget Pantserfibe, nu var kommen saa vidt, at man kunde foretage saadanne Beregninger, naar man satte Skibet paa Stabelen. Endnu er det ikke for mig klart, at det ikke har forhindre Skibets Bygning, og en Forklaring fra vedkommende Værfts Side tror jeg ikke er aldeles tilstrækkelig uden en nærmere Undersøgelse, hvor paalidelig end Vedkommende er. Naar den ærede Minister forsikker, at, naar man vil følge en fornuftig Plan for Værftet, maa man bevilge det Forlangte, da vil jeg dertil kun sige, at jeg vilde ønske, at Marinebestyrelsen i det Hele havde været i Stand til at anvende de Belsøb, man i de senere Aar har forlangt, paa den antydede Maade; thi da vilde Planen maasse være bleven noget fornuftigere, uden at man behøvede at forlange Mere. Hvad angaar de øvrige Spørgsmaal, da ere vi vel enige i de fleste af dem. Med Hensyn til Vædringsforslagene vil jeg kun udtale, at jeg ikke har givet Anledning til, at den ærede Minister nævnte 20,000 Rbd. i Forbindelse med Vædringsforslaget under Nr. 79; men jeg skal lade det staa hen til nærmere Forhandling mellem den ærede Minister og Udvalget mellem 2den og 3die Behandling. Af de øvrige Vædringsforslag skal jeg kun omtale det, der er stillet under Nr. 105. Den ærede Minister har indrømmet, hvad hele Udvalget har en Yølelse af, og som ogsaa kom til at staa i den foreløbige Betænkning, at der mangler Fjertallet har sølt sig tilfredsfullet ved de Dplysninger, som den meget ærede Minister mundtlig har tilføiet i Udvalget, saaledes haaber jeg ogsaa, at det ærede Mindretal vil søie sig tilfredsfullet ved de yderligere Forhandlinger om denne Sag, der her ere førte og i det Hele ikke vil holde paa et Forslag, der formentlig ogsaa er lidt nærgaaende mod Marinen. Der er endnu et enkelt Punkt, jeg skal nævne. Den ærede Minister talte om Kontoen for Officerer i fremmed Tjeneste m. m. Jeg vil dertil bemærke,